

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๓/๒๕๖๗

วันที่ ๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง

นางวนิชา รัตนพันธ์

ผู้ร้อง

นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ที่ ๑

นางสาวแพทองธาร ชินวัตร ที่ ๒

นายทวี สอดส่อง ที่ ๓

นายแพทย์สมภพ สังกุดแก้ว ที่ ๔

นายสหการณ์ เพ็ชรนรินทร์ ที่ ๕

นายনীสทิ ทองปลาต ที่ ๖

นางสาวจุฑารัตน์ จินตกานนท์ ที่ ๗

คณะแพทย์ ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ ที่ ๘

คณะแพทย์ โรงพยาบาลตำรวจ ที่ ๙

กรมคุมประพฤติ ที่ ๑๐

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางวนิชา รัตนพันธ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง สรุปได้ว่า นางวนิชา รัตนพันธ์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า นายทักษิณ ชินวัตร นักโทษเด็ดขาดชายตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา

- ๒ -

ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน ๓ คดี ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก รวมกำหนดโทษ ๘ ปี รับโทษมาแล้ว ๑๐ วัน เหลือโทษจำคุก ๗ ปี ๑๑ เดือน ๒๐ วัน อยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ต่อมาเมื่อมีพระราชหัตถเลขาพระราชทานอภัยโทษลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ โดยพระราชทาน พระมหากรุณาธิคุณอภัยลดโทษให้เหลือโทษจำคุกต่อไปอีก ๑ ปี แต่นายทักษิณ ชินวัตร ไม่ได้ถูกคุมขัง อยู่ในเรือนจำดังกล่าว เนื่องจากนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี (ผู้ถูกร้องที่ ๑) นางสาวแพทองธาร ชินวัตร (ผู้ถูกร้องที่ ๒) นายทวี สอดส่อง (ผู้ถูกร้องที่ ๓) นายแพทย์สมภพ สังคุตแก้ว (ผู้ถูกร้องที่ ๔) นายสทการณ เพ็ชรนรินทร์ (ผู้ถูกร้องที่ ๕) นายนัสสี ทองปลาด (ผู้ถูกร้องที่ ๖) นางสาวจุฑารัตน์ จินตกานนท์ (ผู้ถูกร้องที่ ๗) คณะแพทย์ ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ (ผู้ถูกร้องที่ ๘) คณะแพทย์ โรงพยาบาลตำรวจ (ผู้ถูกร้องที่ ๙) และกรมคุมประพฤติ (ผู้ถูกร้องที่ ๑๐) ร่วมกันช่วยเหลือให้นายทักษิณ ชินวัตร ไม่ต้องรับโทษจำคุกโดยอาศัยกฎหมายหรือระเบียบซึ่งมีค่าบังคับต่ำกว่า พระบรมราชโองการเพื่อให้ นายทักษิณ ชินวัตร ได้เข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลตำรวจอันเป็นการละเมิดพระราชอำนาจ เป็นการกระทำที่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๕๗ ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๑๖๐ และมาตรา ๒๑๙

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากข้อเท็จจริงตามคำร้องในชั้นนี้ย่อมยังไม่อาจถือได้ว่านายกรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ และเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนือหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้อง

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสิบในการร่วมกันช่วยเหลือนายทักษิณ ชินวัตร ให้ไม่ต้องรับโทษจำคุกตามคำพิพากษา ขัดต่อพระบรมราชโองการ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๕๗ ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๑๖๐ และมาตรา ๒๑๙ หรือไม่

- ๓ -

(๒) สั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสิบหยุดการปฏิบัติหน้าที่ และให้ลงโทษสถานหนัก

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนโดยตรงให้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำใดและละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของตนอย่างไร”

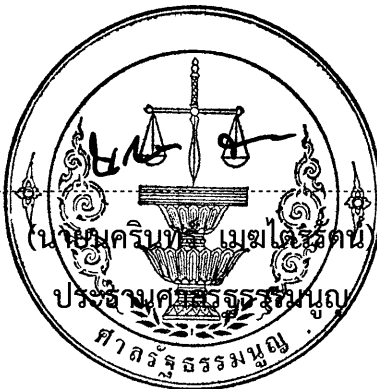
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องทั้งสิบร่วมกันช่วยเหลือให้นายทักษิณ ชินวัตร ไม่ต้องรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาเป็นการกระทำที่ขัดต่อพระบรมราชโองการ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๕๗ ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๑๖๐ และมาตรา ๒๑๔ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖

- ๔ -

แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยื่นคำร้องในส่วนของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึง ๗ และผู้ถูกร้องที่ ๑๐ ต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ประกอบกับผู้ร้องไม่ได้ระบุว่าผู้ถูกร้องทั้งสิบกระทำการใดที่เป็นการละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องโดยตรงอย่างไร กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนถดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ